

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Pc/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123202419
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123202419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., D. E.. 9, právne zastúpeného JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom v C., Námestie sv. Anny č. 7269/20A a plnoletého syna F. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., E. D. B. G. XXXX/XX, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k plnoletému synovi F. B., ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.10.2013, č.k. 26P/164/2012-94, a to od 1.7.2022.

II. V ostatnom rozsahu súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 13.4.2023, sa navrhovateľ domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti voči synovi, ktorý ukončil svoju prípravu na budúce povolanie, a to s účinnosťou od 31.5.2022, neskôr svoj návrh upravil a žiadal zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť od 1.6.2022.

2. Plnoletý syn uviedol, že svoju prípravu na budúce povolanie prerušil iba dočasne, aby si privyrobil na štúdium na vysokej škole. V súčasnej dobe je zamestnaný a aj externe študuje na vysokej škole.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (rozsudok OS TN zo dňa 2.10.2013, č.k. 26P/164/2012-94, vysvedčenie o maturitnej skúške z č.l. 15, prihláška na vysokoškolské štúdium z č.l. 16-21, lustrácia syna navrhovateľa zo Sociálnej poisťovne, úradný záznam z č.l. 27, emailová odpoveď Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave z č.l. 32 a 35) a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Navrhovateľ je otcom F. B., pričom naposledy bola jeho vyživovacia povinnosť k nemu určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.10.2013 č. k. 26P/164/2012-94, a to vo výške 120,- € mesačne od 1.9.2013. Plnoletý syn ukončil svoje stredoškolské štúdium dňa 1.6.2022, pričom už počas stredoškolského štúdia príležitostne pracoval u rôznych zamestnávateľov (VESTOL, s.r.o., SORENA s.r.o., PEVRA, s.r.o., EKOPLAST RA s.r.o.). Dňa 9.8.2023 si podal prihlášku na Univerzitu sv. Cyrila a Metoda v Trnave. V súčasnosti je plnoletý syn študentom externého štúdia na Inštitúte manažmentu Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na ktorom výučba prebieha iba v sobotu, a to buď prezenčnou alebo online formou.

5. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

7. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá je časovo ohraničená okamihom, od ktorého je dieťa (bez ohľadu na to, či je alebo nie je plnoleté) schopné sa samo živiť. V okolnostiach tohto ktorého prípadu dieťa túto spôsobilosť môže dosiahnuť už po ukončení povinnej školskej dochádzky [či vo výnimočných prípadoch dokonca skôr s poukazom na § 11 ods. 4 písm. a) - c) zákona č. 311/2001 Z.z., ak sa napríklad jedná o dieťa pravidelne účinkujúce v kultúrnych alebo umeleckých predstaveniach, pravidelne stvárňujúce herecké roly v reklamách a pod.], po ukončení stredoškolského štúdia a nájdení si prvého zamestnania, po riadnom ukončení vysokoškolského štúdia, alebo aj napriek riadnemu neukončeniu stredoškolského alebo vysokoškolského štúdia za predpokladu, že dieťa je schopné samostatne sa živiť (napr. riadne neukončilo vysokú školu, napriek tomu sa zamestnalo na pozícii vyžadujúcej len stredoškolské vzdelanie, začalo podnikat' a pod.). V extrémnych prípadoch však dieťa nemusí uvedenú spôsobilosť nadobudnúť ani nikdy napr. v prípade dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa, ktoré nemôže objektívne vykonávať zárobkovú činnosť, ktorého všetky potreby nie sú hradené so štátnych sociálnych dávok. Posúdenie otázky, či v konkrétnom prejednávanom prípade dieťa nadobudlo schopnosť samo sa živiť a či v tom dôsledku zanikla vyživovacia povinnosť voči nemu je natoľko individuálne, že vo vzťahu k nemu sa nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, pričom v individualizovanom rámci určovania zániku vyživovacej povinnosti neprichádza do úvahy akékoľvek zovšeobecňovanie, ale práve naopak súdy sú povinné pri posudzovaní a hodnotení zákonom ustanovených východísk postupovať v každom špecifickom prípade vždy diferencovane bez striktného zotrávania v určitých hraniciach (k uvedenému pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/20/2020 zo dňa 21. 10. 2020).

8. V zásade možno konštatovať, že ukončenie prípravy na budúce povolanie, za plnoletosti dieťaťa, keď má toto dieťa plnú pracovnú spôsobilosť, za normálneho zdravotného stavu dieťaťa, bez existencie mimoriadnych okolností, ktoré by znamenali reálnu nemožnosť vstúpiť do pracovného procesu, možno považovať za nadobudnutie schopnosti živiť sa. Pokiaľ ide o syna navrhovateľa, ktorý ukončil svoju sústavnú prípravu na budúce povolanie dňom vykonania maturitnej skúšky a následne sa krátkodobo pracoval či už na základe dohody o brigádnickej práci študenta alebo dohody o vykonaní práce, pričom zo strany účastníkov konania neboli tvrdené zdravotné problémy syna navrhovateľa alebo iné jeho nedostatky, pre ktorý by mal zhoršenú možnosť uplatnenie sa na trhu práce, a preto súd prijal záver o tom, že syn navrhovateľa nadobudol schopnosť samostatne sa živiť, a preto vyhovel návrhu navrhovateľa. V prejednávanom prípade oprávnený začal získať pracovné skúsenosti ešte počas stredoškolského štúdia na základe dohody o brigádnickej práci študenta, keď bol od 1.11.2020 do 30.7.2021 zamestnaný v spol. VESTOL s.r.o., SORENA, s.r.o., PEVRA, s.r.o. a následne na základe dohody o vykonaní práce od 19.11.2021 do 6.12.2021 v spoločnosti EKOPLAST RA s.r.o. Oprávnený tak rozhodne je spôsobilý pracovať, a teda svojou vlastnou prácou získať finančné prostriedky potrebné na svoju výživu (samostatne sa živiť). Pokiaľ sa jedná o okamih nadobudnutia tejto pracovnej spôsobilosti (a teda aj schopnosti samostatne sa živiť), súd mal za to, že uvedenú spôsobilosť oprávnený nadobudol minimálne od 1.7.2022. Do 1.6.2022 totiž oprávnený študoval na strednej škole, ktorú ukončil vykonaním maturitnej skúšky. Od osoby, ktorá študovala na škole, nie je možné spravodlivo požadovať, aby sa hneď nasledujúci deň po ukončení štúdia začal samostatne živiť. Je totiž zrejme, že (úspešný alebo i neúspešný) absolvent sa musí zorientovať na trhu práce, zaradiť sa do výberových konaní na získanie práce, absolvovať pohovory a podobne, k čomu mu napomáha i jeho plnenie povinnosti evidovať sa ako uchádzač o zamestnanie a jeho ďalšia spolupráca s príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Na druhej strane čas, ktorý je možné na nájdenie si príjmu akceptovať, musí byť primeraný tak, aby bol absolvent školy motivovaný zdroj príjmu si zabezpečiť v čo najkratšej lehote. Podľa názoru súdu je možné akceptovať i jednorazové "experimentovanie" s prácou v tom zmysle, že absolventovi možno tolerovať i jednorazovú zmenu rozhodnutia o vstupe do pracovného pomeru a jeho ukončenie s nástupom do iného pracovného pomeru. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči svojmu synovi od 1.7.2022. Podľa názoru súdu čas od 2.6.2022 do 30.6.2022 bol čas dostatočný na to, aby si prácu našiel a aby získal nejaké pracovné skúsenosti a od 1.7.2022 potom oprávnenému nič nebránilo v tom, aby si prácu udržal a príjem z nej dosahoval. Preto súd vyživovaciu

povinnosť navrhovateľa k oprávnenému, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.10.2013, č.k. 26P/164/2012-94, s poukazom na § 62 ods. 1 ZR v spojení s § 157 CMP zrušil, a to ku dňu 1.7.2022. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti už k 1.6.2022, súd potom jeho návrh v prevyšujúcom rozsahu zamietol.

9. Súd terajšie externé štúdium syna navrhovateľa nepovažuje za prekážku pre rozhodnutie o zániku vyživovacej povinnosti navrhovateľa k synovi, nakoľko k tomuto syn navrhovateľa pristúpil po ročnej prestávke od ukončenia svojej sústavnej prípravy na budúce povolanie, počas ktorej sa snažil zamestnať sa, pričom súd mal preukázané, že pracoval pre viacerých zamestnávateľov. Či toto štúdium zakladá opätovný vznik vyživovacej povinnosti navrhovateľa k synovi súd neskúmal, nakoľko táto otázka presahuje predmet prebiehajúceho konania.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).

Nakoľko účastníci sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať voči nemu odvolanie, toto právo im nepatrí a rozsudok nadobudne právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z nich.